

извежда двѣ тъкмо противни дѣйствия. Ако вземете да внесете въ стомаха вжгленъ въ разтворено състояние, ще причини приятностъ, но, ако го поставите въ дробоветѣ, той ще отрови. Слѣдователно, подѣ тия малки нѣща, за които говори Христосъ, че не бива да ги прѣзираме, Той разбира цѣлокупния човѣшки животъ, съ който ние сме тѣсно свързани. Напр., ако бихъ ви попиталъ: можете ли да кажете какъ сж се сформирали вашето тѣло, вашето сърце, вашиятъ умъ, можете ли да кажете, какъ сж станали тия нѣща? Първоначално човѣкъ, когато се е появилъ на земята, не е билъ грамаденъ, а микроскопиченъ, но при извѣстни условия се е развилъ и е станалъ човѣкъ, който е сега милионъ пжти по-грандиозенъ, отколкото е билъ. Неговата сила първоначално е била скрита въ зародишъ. Така, и въ свърѣмения нашъ животъ мисълта съдържа велика Божествена основа, и, ако тя падне на добра почва, може да възроди нашия животъ. Туй, което ние наричаме „възраждане“, сжществува като законъ на духа. Той е онзи вжтрѣшенъ Божественъ процесъ, който въздига и обновява човѣшкото сърце, човѣшкия умъ, човѣшката душа, човѣшкия духъ. Това е процесъ на възлизане отдолу нагорѣ. И въ този Божественъ стремежъ се изработва нашето повдигане, избавление и спасение. Ето защо всички сжщества, отъ най-голѣмитѣ до най-малкитѣ, се стремятъ да се обновятъ, да се повдигнатъ, и въ младостта се крие процвѣтѣването на човѣшката душа.

Когато говоримъ, че трѣбва да бждемъ снизходителни къмъ малкитѣ, то произхожда отъ принципа да не огорчаваме Господа, защото, когато огорча-